

32 mātes un 32 meitas

Latviešu mūsdienu dramaturģijas iestudējumu skates 2001. gada finālam, kas notiks novembrī, izvirzīta arī neatkarīgā teātra *Mazais teātris* pirmā izrāde – Hermaņa Paukša *Urši un torte* Ingmāra Čaklā režijā.

Izrādē piedalās Jānis Ulmis, Lāsma Pintere vai Baiba Lazdāne, Gunta Kušīņa, Hermanis Paukšs vai Ivars Šterns, Dace Bormane, Laura Bičevska vai Sandija Martinsons un Viesturs Buivids.

Izrādes horeogrāfiju veidojusi Alda Skrastiņa, tērpus – Elīza Roze un Gunta Kasparsons.

Lai padarītu krāsaināku

Rītvakar pulksten 19 Dailes teātra Mazajā zālē būs skatāma režisora Ingmāra Čaklā izrāde, kas tapusi pēc Hermaņa Paukša darba *Urši un torte*. Tā ir neatkarīgā teātra *Mazais teātris* pirmā izrāde.

Kas ir Mazais teātris? Mazā teātra mākslinieciskais vadītājs režisors Ingmārs Čaklais *Neatkarīgajai* skaidro, ka tas nav (!) Rīgas Mazais teātris, jo Mazais teātris ir dzimis ievērojami agrāk. «Pirms vairāk nekā sešiem gadiem mēs nodibinājām sabiedrisku organizāciju, kas saīsinājumā saucas Mazais teātris un kuras galvenais uzdevums ir veicināt teātra procesus amatiereteātru, neatkarīgo teātru un profesionālo teātru līmenī, lai teātri padarītu interesantāku un krāsaināku,» stāsta I. Čaklais, uzsverot, ka zem Mazā teātra nosaukuma dzīvo cits teātris, kas pēc juridisko formalitāšu nokārtošanas drīz kļūs par patstāvīgu teātri ar citu nosaukumu. «Tajā brīdī Mazais teātris būs zaudējis vienu daļu no sevis, taču tas turpinās sabiedriskas organizācijas funkcijas. Iespējams, ar laiku *dzemdējos* vēl kādu teātri.»

Iet pavisam citu ceļu

Mazais teātris iet neatkarīga teātra ceļu. Tikai atšķirībā no citiem neatkarīgajiem teātriem, kurus ska-

Urši un torte ir situāciju komēdija jeb pārpratumu spēle, kas ir visai tāla no sadzīvisku notikumu izklāsta

tītāji pazīst pēc telpām – Neatkarīgais teātris *Kabata* savu mājvietu atradis Peldu ielā, Neatkarīgais teātris *Skatuve* mitinās Maskavas forštatē, Neatkarīgais teātris *Mūris* dzīvo Liepājā –, Mazais teātris iet savu ceļu. Ar producentu priekšgalā. Vispirms tiek meklēta nauda, pēc tam – aktieru sastāvs, kas *ražo* izrādi. Un tikai pēc tam tiek meklēta vieta, kur to piedāvāt publikai. Mazajam teātrim nav stacionāras ēkas, tāpēc atlasē sistēma ir ļoti vienkārša – ja tu nevari piedāvāt

sakarīgu darbu, tu nevari izdzīvot. Režisors I. Čaklais stāsta, ka Mazā teātra atšķirības zīme būs teātra atšķirīgais un ļoti precīzi formulētais repertuārs. «Profesionālie teātri sastāda repertuāru, vadoties pēc tā, ko režisori grib iestudēt, un ļoti nevēriģi izturoties pret to, ko vajag. Mēs liksim akcentu uz to, ko vajag. Un to, ko gribam, mēģināsim ielikt tajā, ko vajag.»

Cilvēks nekaunīgi meklē sevi

Kā sarunā ar *Neatkarīgo* pastāstīja izrādes režisors Ingmārs Čaklais, Hermaņa Paukša luga *Urši un torte* ir tas darbs, kurā viņš atrod to, par ko teātri visvairāk grib runāt. Par cilvēku savstarpējām attiecībām, kuras nekad nav melnbaltas. «Jebkuras attiecības ir krāsainas. Arī mātes un meitas attiecības,» stāsta I. Čaklais, uzsverot, ka *Uršos un tortē* netiek izspēlētas vienas mātes un vienas meitas attiecības – var teikt, ka šeit ir trīsdesmit divas mātes un trīsdesmit divas meitas... «Un tas man liekas pats interesantākais, pats svarīgākais. Jo šajā sarežģītajā laikā katrs cilvēks meklē sevi, un viņš to dara diezgan nekaunīgā formā. Dubultoņas personības, un divdesmit pirmais gadsimts to nez kāpēc pieļauj. Protams, es tam nepretojos – es kā režisors eju tam līdzi. Ja reiz tā ir sabiedrības norma, kāpēc neviens par to nerunā? *O.K.*, es par to runāšu!»

Internacionāls zīmējums

Sarunā ar *Neatkarīgo* I. Čaklais uzsver, ka Latvijā teātris klibo ar vizuālo skatāmību, tāpēc savus *Uršus un torti* viņš veidoja «pēc visiem no-

teikumiem» – lai izrāde būtu atraktīva, dzīva, lai būtu ievērots temps un ritms, lai būtu precīzas mizanscēnas un perfekta aktiermeistarība. «Veidojot režiju, mans mērķis bija, lai šī izrāde būtu kā bilde. Lai tad, ja šo divu stundu un piecpadsmit minūšu ilgo izrādi sadalītu sekundēs, katra sekundē būtu viena fotogrāfija. Skatieties: šī bilde – cik dzīva! Un šī bilde... Un šī arī!»

Izrādes režisors stāsta, ka vasarā *Urši un torte* tika izrādīta amatiereteātru festivālā *Pitons*, kas norisinājās Dobelē, un tajā viņus pamanīja kāds teātra režisors no Klaipēdas. «Redzot šo izrādi, bet nesaprotot valodu, viņš piedāvāja mums doties uz viesizrādēm Klaipēdā. Savukārt redzot manu izbrīnīto sejas izteiksmi, kas sekoja šim piedāvājumam, viņš paskaidroja, ka šajā izrādē ir absolūti internacionāls vizuālais zīmējums, kur valodas barjera ir ļoti nosacīta.» ■

Skaties:
šī bilde – cik dzīva!
Un šī bilde...
Un šī arī!

Santa
RAITA

Tāl. 7062440